

MIDDELBURGSCH

COURANT.

Zaterdag

19 Januarij.

De abonnements-prijs dezer Courant is f 2,75, voor drie maanden, en franco per Post f 3.
De abonnemēten worden voor niet minder dan drie maanden genomen, en de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van ieder vierendeel jaars.
De inzending der Advertentien behoort te geschieden des morgens vóór 10 uren, indien men dezelve in het eerst uit te geven No. wil geplaatst hebben.

De Advertentien worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1,60 en voor iederen regel daarboven 22 Cents.

Deselve moeten niet op zegel geschreven zijn, alzoo het regt van zegel wordt betaald.

Waarschuwing.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad MIDDELBURG, ontvangen hebbende eene circulaire van den Heer Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, (Provinciaalblad no. 2), herinneren de belanghebbende in en Opgeze-ten, aan de Strafbepalingen bij art. 47 § 4, van het nog wettig Wetboek van Strafrecht, gesteld op dezulken die langs openbare Wegen, Bouwstoffen of andere voorwerpen (waaronder ook moeten begrepen worden onbespannen Landbouwers Voertuigen) neerleggen, waardoor het vrije of veilige gebruik van den Weg wordt benomen, met aanbeveling, om voor deze overtreding te wachten, terwijl daarop een wettig oog zal worden gehouden, en zij, die zich daaraan schuldig maken, voor de bevoegde Regtbank zullen worden vervolgd.

Gedaan ten Raadhuize der Stad Middelburg, den 18 Januarij 1839.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
PASPOORT VAN GRIJPSKERKE,
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
A. M. BECIUS.

DIAKENEN der Nederduitsche Hervormde Gemeente mogen nogmaals de edele gevers of geefsters voor de navolgende giften hunnen opregten dank betuigen, als:

Vrijdag 11 dezer, in de Kerk-collecte van W. P. f 10, en
Woensdag 16, bij den eerst-ondergeteekende van P. f 25.

Diakenen voornoemd,
A. DE LANDMETER, Preses.
M. J. BOONE, Scriba.

Vere, den 17 Januarij 1839.

KERKVOOGDEN der Hervormde Gemeente Vere, maken bij deze met waar gevoel melding van de gift van f 20, in derzelve Kerk-collecte gedurende de godsdienst-oefening van laatstleden Zondag ontvangens; zijne gevolgde daarbij uitgebrakte verzoeken, daarvan uitgebrakte aan Armverzoegers en Diakenen, voor de Soep-Inrigting door dezelve Collegien onder gunstige medewerking voor de Behoeftigen alhier daargesteld, en $\frac{1}{2}$ aan Diakenen, met kennisgeving van het daarbij ten hun-ed. opzichte bepaalde.

Behalve de gewone herstellingen aan het Kerkgebouw, verbeterde heizelve op het onverwachts eene buitengewone en belangrijke som, en eene vrij meer aanmerkelijke zal binnen weinige jaren noodzakelijk zijn, terwijl dit alles intusschen, met eenige uitzondering, door eenen hoofdelijken omslag moet gevonden worden.

Wie dan ook in dezen jare en vervolgens dit Kerkgebouw binnen treedt, door Gods gunstige beschikking daartoe bekwaam gemaakt zijnde, gedenke de collecte gedurende de godsdienst-oefening, welke tot ondersteuning der behoeften is daargesteld ten goede; alzoo Kerkvoogden in hunne bezwaars ondersteunende, ontvangen zij bemoediging in deze hunnen werkring, en de Atgoede verleene den gevers zijne genade!

Kerkvoogden der Hervormde Gemeente Vere,
W. M. SNIJDER, Vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
C. DE STEUR,
Secretaris.

Vere, den 16 Januarij 1839.

DIAKENEN bij de Hervormde Gemeente te Vere hebben met dankbaar gevoel ontvangens: in de Kerk-collecte van den 13 dezer, des voormiddags, eene extra-gift van f 10, en bij dezelve godsdienst-oefening nog, met het bijschrift: voor de Soep-Commissie, mede f 10.

Diakenen voornoemd,
J. M. KUILER, Preses.
K. ROELSE, Scriba.

Arnemuiden, 17 Januarij 1839.

Op nieuw is ons uit Middelburg geworden, onder de Letters M. M., vier Zeeuwsche Rijksdaalders. Hartelijk zij den menschlievendens gever daarvoor dank betuigd.

Namens her Armbestuur,
J. WANROOY.

NIEUWSTIJDINGEN.

Duitschland.

BERLIN den 12 Januarij. Van Posen den 1 dezer wordt het volgende gemeld:

De op den 31 december H. door de Pruisische regering bekend gemaakte wederlegging van de afloop van den Paus, en de blootlegging van haar in dezen gehouden en verder te houden gedrag, is hier heden ontvangens; en heeft hier eenen diepen indruk gemaakt. De aanhangers der regering blijken deze officiële verklaring allezins, en verheugens zich, dat de regering hierdoor de aan dezelve in de laatste dagen zoo dikwijls en door zoo velen gedane aantijging van

zwakheden en lafhartigheid wederlegd heeft; de vrienden van den aartsbisschop daarentegen zijn door dezelve in den hoogsten graad ontsteld geworden, en bewaren voor het oogenblik een ernstig diep stilzwigen; dergelijken maatregel verwacht men geenszins. De aartsbisschop van Dunin is voor niemand dan voor zijn vertrouwden te spreken, of schoon hij anders op dezen dag voor een ieder te spreken was. Algemeen is het gevoelen alhier, dat de staat eene verklaring in de onderhavige aangelegenheid schuldig was, en dezelve nu duidelijk gegeven heeft; tevens gelooft men, dat na zulk eene inleiding binnen kort eene regterlijke uitspraak tegen den heer van Dunin volgen en ook ten uitvoer gelegd worden zal.

HAMBURG den 9 Januarij. Alhier heerscht eene onbeschrijfelijke drukte, veroorzaakt door het water, hetwelk, door den vreeselijken wind, tot eene ongelooftelijke hoogte opgevoerd, in den verloopenen nacht overal de grootste schade heeft aangerigt. Niet alleen stond de stad zelve onder water, maar bovendien heeft het water, vereenigd met de in de haven opgehoopte ontzettende massa ijs, vreeselijk gewoed; de grootste schepen zijn op den wal gedreven, hebben door hun gewigt geheele huizen met zich medegenomen, derzelve masten zijn als ligte staken afgebroken, en evenzoo het paalwerk, dat tot bescherming der haven diende. De nieuwe groote havenmuur, die van Hamburg tot Altona opperigt wordt, is door het aanhoudend gebeuk van golven en ijsschollen grotendeels vernietigd, hetwelk alleen op eene schade van 50,000 mark berekend wordt; hoe groot de schade over het geheel wel zij, is nog niet te bepalen. In vele straten der oude stad blijft de gemeenschap slechts door schuilen mogelijk. Of men het verlies van menschenlevens te betreuren heeft, kan bij de algemeene watoorde nog niet met zekerheid opgegeven worden.

Frankrijk.

PARIS den 14 Januarij. Zaterdag hebben de gedeputeerden de discussien over de questie van Ancona voortgezet. De minister Molé heeft in een officieel betoog de geheele geschiedenis van het bezetten van Ancona opgehaald, en met overlegging van officiële bewijsstukken aange-toond, dat de Fransche regering daarmede eeniglijk bedoeld heeft een politieken waarborg te verkrijgen, die door de waar-digheid van het land gevorderd werd, tegen de voortdoring van het bezetten der Legatien door de Oostenrijkers, en zich plechtig verbonden heeft tot het ontruimen van Ancona, zoodra de Oostenrijksche troepen uit de Legatien zouden ver-trokken zijn. Alle de elkander opgevolgde ministerien hadden dit beginsel aangekleefd, doch alleen de heer Thiers had in de maand maart 1836 in eene depeche aan den ambassa-deur te Rome geschreven, dat, zoo men hem omtrent de ontruiming van Ancona drong zijn gevoelen te zeggen, hij moest verklaren dat de afmarsch der Oostenrijkers niet nood-zakelijk het vertrek der Fransche troepen ten gevolge zou hebben, en de meening geuit dat Frankrijk, alvorens daar-toe over te gaan, zekerheid verkrijgen moest, dat de Paus aan de Legatien heilzame hervormingen in de regering zou toestaan, en dat dit eigenlijk de bedoeling van Frankrijk ge-weest was, toen het tot het bezetten van Ancona besloot. De heer Molé, die deze depeche geheel voorlas, betuigde niet te begrijpen hoe de daarin geuite meening overeen was te brengen met de verklaring van wijlen Casimir Périer, die ten aanzien van gansch Europa zich verbonden had de Fransche troepen over zee terug te laten komen op denzelfden dag dat de Oostenrijkers zouden afrekken. De minister be-toogde, hoe het trouw uitvoeren van aangegane verbindtenis-sen de achtig bij andere natien verhoogde, en verklaarde bij die gelegenheid, dat hij de vaste hoop koesterde, dat de stad Cracau, in wier lot de kamer zoo dikwerf getoond had belang te stellen, weldra ontruimd zou worden; en bijvoe-gende dat de trouw, waarmede Frankrijk zijne beloften nakwam, het ook op beloften van anderen kan doen rekenen. Deze redevoering scheen een meer dan gewonen indruk op de vergadering te maken, dien de heer Guizot dadelijk trachte doen vernederen, door den heer Molé te verwijten, dat hij gebruik gemaakt had van officiële bescheiden, die hij ge-weigerd had aan de commissie mede te deelen, willende dit als eene ongeoorloofde zaak doen voorkomen. De heer Thiers, van wien men verwacht had dat hij dadelijk den mi-nister zou geantwoord hebben, verklaarde dat het hem te laat was geworden om nu de zaak van Ancona te behande-len, en bepaalde zich niet enkel te klagen over het onvoeg-zame van het mededeelen zijner depeche. De ministeriele leden wilden de zaak in deze zitting afdoen, doch de oppo-sitie verzette zich hierover en verhoef eindelijk onder een schrikkelijk geruisch en rumoer de zaal. De president sloot de vergadering met te zeggen, dat de kamer niet meer bin-nen de kamer was.

Heden zijn de beraadslagingen voortgegaan. De heer Guizot heeft tegen het aangenomen gesproken, en de heer Thil was bezig met het ministerie te verdedigen, toen deze berigten afgezonden werden.

Zoo de geheele loop der beraadslagingen over het ont-

werp van adres, in meer dan één opzigt, de ondubbelzinnigste blijken heeft gegeven, op welk een' verderfelijken weg de coalitie Frankrijk wil brengen, nergens is deze waarheid in een helderder licht gesteld, dan bij de behandeling van de paragraaf, betrekkelijk de ontruiming van Ancona, waarbij de voornaamste sprekers der tegenpartij zich niet ontzien hebben, om, ten aanhoore van Europa, de leer te verkondigen, dat de heiligheid der trakaten niets beteekent, zoodra het belang van Frankrijk daarmede in strijd is. Het behoeft wel geen beroog, dat zoodanige beginselen den meesten weerklank in de ligt ontvlambare Fransche gemoeden moeten vinden, en men kan dan ook niet dan met be-zorgdheid de toekomst te gemoet zien, wanneer men man-nen, die overigens door uitstekende bekwaamheden uitblin-ken, zoodanige voor de rust van Europa gevaarlijke stellin-gen, met al den nadruk eener onmiskenbare welsprekendheid, van het Fransche spreekgestoelte hoort prediken.

Van den anderen kant valt het echter niet te ontkennen, dat het ministerie Molé, met zeldzamen moed, tegen den stroom opvarende, zooveel mogelijk, den noodlottigen in-druk van de revolutionaire taal der tegenpartij poogt te ver-zwakken, en daarbij steeds op den voorgrond stelt, de trouw aan het eenmaal gegeven woord. In hoeverre dit bestuur op de gedurig toenemende stoutheid der coalitie zal kunnen zegevierens, wordt met elken dag meer en meer een vraag-stuk, waaryan de oplossing voor als nog in het duister is gehuld.

Geen wonder ook, dat de geruchten van ontbinding van het tegenwoordig Fransche kabinet meer veld beginnen te winnen, en dat er zelfs reeds verschillende lijsten in omloop zijn, waarop de namen van zoodanige staatsmannen voorko-men, welke men berekent de meeste kans te hebben om het-zelve te vervangen. Onder anderen, wil men eenig vertrou-wen hechten aan eene combinatie, ten gevolge waarvan de hertog de Broglie, de heeren Lamartine, Guizot, Thiers en Duchatel de teugels van het bewind in handen zouden kom-men, terwijl als raadsprezident de maarschalk Soult zoude optreden, en ook de admiral Baudin de nieuwe ministerie met de te St. Juan d'Ulloa verworven lauweren, kracht bij-zetten.

Welke ook de uitslag van de ulterst haghelijke crisis, waarin Frankrijk verkeert, moge zijn, zoo veel schijnt zeker, dat het tegenwoordige ministerie niet dan zeer be-zwaarlijk de beraadslagingen over het adres zal kunnen door-worstelen; terwijl in allen gevalle de mogelijke afreding van hetzelfde noodwendig eene verandering van het tot dus verre gehandhaafde stelsel van gematigdheid schijnt na zich te moeten slepen.

Men zegt, dat in den afgelopen nacht depeches van het hoogste gewigt aan het Russische gezantschap zijn aan-gebracht door den prins Metschuschki. Dezelve moeten betrek-king hebben op de Hollandsch-Belgische aangelegenheden, en inhouden, dat het Petersburgsche kabinet ten stelligste weigert, om tot een nieuw tussel, door Frankrijk aange-vraagd, voor de overgave van Limburg en Luxemburg, des-zelfs bewilliging te geven.

Men leest in den *Moniteur*, dat het gouvernement de-peches van den schout-bij-nacht *Leblanc* ontvangen heeft, loopende tot den 30 oktober. Op dat tijdstip was de staat van onze aangelegenheden in Rio-de-la-Plate zeer gunstig, zoodat er alle uitzigt bestond, dat onze geschillen met de Argentijnsche republiek weldra op eene bevredigende wijze zouden beslecht worden.

Nederlanden.

MIDDELBURG den 18 Januarij. De directeur-generaal voor de marine heeft ter kennis van alle daarbij belanghebbenden gebracht, dat het zeegat van Brouwershaven om ten noorden van te dienen, thans geheel is afgetoond en afgebakend. Voorloopig is het opzigt over de betoning, bekaking en verlichting van gemeld zeegat, van den 1 dezer af, opgedragen aan den griffier van het kantongeregte te Brouwershaven, G. van Wage.

De berigten wegens de zamentrekking onzer troepen in Noord-Brabant, hebben in België tot nieuwe bewegingen onder de troepen aanleiding gegeven. De kommandant der voorhoede-brigade, generaal Magnan, heeft zijn hoofdkwartier, dat te Hasselt was gevestigd, naar het kamp van Beverloo verlegd. Een bataillon van het derde regiment jagers te voet, te Diest in garnizoen, is naar het kamp vertrokken, en zou door een bataillon jager-partijgangers, dat te Aalst lag, te Diest vervangen worden; dit bataillon is den 15 Brussel doorgetrokken. Een ander bataillon jagers, in den omtrek van Hasselt gekantonneerd, moest eveneens naar het kamp vertrekken. De bezetting van Hasselt zou door twee eskadrons jagers te paard uit Sint-Truiden verstrekt worden. Volgens te Brussel loopende geruchten, zou een gedeelte van de troepen der derde divisie, die oorspronkelijk naar het Luxemburgsche bestemd waren, naar het Limburgsche optrekken.

Van Antwerpen den 15 dezer wordt gemeld:
Dezen morgen, tusschen 9 en 10 ure, was eene divisie van het Hollandsche leger op de uiterste grenzen tusschen

Westwezel en Turnhout in bataille geschaard; dezelve werd door twee eskadrons van het eerste regiment jagers geobserveerd.

De ongerustheid over de aan deze zijde plaats hebbende bewegingen is in België niet weinig vermeerderd op het gerucht van een ontmoeting tusschen de wederzijdsche verkenningen aan de grenzen. Naar hetgeen men daarom tot heden vernomen heeft, zou een Belgisch piket op het Hollandsch grondgebied door een onzer patrouilles zijn aangehouden geworden, en den wachmeester van het Belgische piket naar het hoofdkwartier opgezonden zijn.

— Uit Antwerpen wordt nog gemeld, dat eene batterij artillerie den 14 aldaar is aangekomen en naar de citadel gevoerd; eene halve batterij veld-artillerie was naar Turnhout getrokken. Voorts was een bataillon jagers van het tweede regiment te voet van Dendermonde over dan spoorweg naar Turnhout vertrokken.

Behalve de troepen die thans naar het kamp van Beverloo trekken, bevonden zich daar reeds het eerste en negende regiment infanterie, en drie kompagnien sappers-mineurs. De vijftiende batterij artillerie moest mede derwaarts trekken.

— Men meende den 15 te Brussel, dat de heeren Metz en d'Ansembourg uit Parijs teruggekomen waren. Van hunnen seestelijken inzicht zou derhalve niets gekomen zijn. Volgens het vertrek uit Parijs hadden zij den heer Molé nog eenige nota's ter hand gesteld, en waren nu teruggekeerd, om in de kamer, bij de op handen hervatting der zitting, verslag van hunne zending te doen.

— De Belgische bladen zijn niet zeer tevreden over den uitslag der discussie van de Fransche kamer, over de zinsnede betrekkelijk België, in het adres van antwoord. De ministeriele *Independans* laat zich daarover als volgt uit:

„De kamer van gedeputeerden heeft slechts ééne zitting aan de zinsnede gewijd, en dezelve aangenomen, versterkt door een amendement tegen ons, hetwelk aan het ministerie eene grootere ruimte geeft, om de beslechting onzer geschillen met Holland tot stand te brengen.

„Wij hadden de hoop niet gevoed, dat de kamer anders zoude stemmen, maar wij hadden op eene grootere deelname gerekend, op aanzienlijker verdedigers dan de heer Larabit, en op leden, die meer invloed in de kamer hebben dan de heer Mauguis. De heer Thiers, wiens rede wij in der haast doorloopen, heeft zich met de aanduiding van de mogelijkheid der gesteldheid vergenoegd, zonder de nieuwe staatkunde van het Belgisch gouvernement te verdedigen.

„De luchtige wijs, waarop de kamer over deze zinsnede, die het teederste vraagstuk van het adres bevatte, zoo als het *Journal des Débats* zelf dit erkent, heengestapt is, bewijst meer en meer, dat, zoo de Fransche kamer gemakkelijk in vuur geraakt over kwestien, waarbij personen of portefeuilles in het spel zijn, zij zich weinig bekommert over de groote maatschappelijke kwestien, en die van menscheeljkheid, welke aan Frankrijks eigen grenzen der beslechting staan.

„Wat moeten wij thans hopen? dat de conferentie de nieuwe aan haar gedane voorstellen, en die, naar wij niet twijfelen, het Fransche ministerie zal ondersteunen, in overweging zal nemen.”

In de op den 14 voortgezette zitting der Fransche kamer van afgevaardigden, zijn de discussien over het voorgestelde amendement, nopens de zaak van Ancona (waarvan wij den inhoud in ons vorig No. hebben medegedeeld), geschildigd, en is hetzelfde met eene meerderheid van negen- en twintig stemmen aangenomen, waardoor dus alsnu het ministerie eene meer beteekenende zege dan bij de vorige stemmingen heeft behaald. Aldus laat zich het *Journal des Débats* hierover hooren:

„De zitting van heden is niet anders geweest dan een' worstelstrijd tusschen den heer raads-president en den heer Thiers, tusschen de staatkunde der depeche van den 14 maart 1836 en die van *Casimir-Perier*, welke strijd met eene volhardende regtschapenheid door het tegenwoordig ministerie is voortgezet. Ofschoon de heer Thiers, en na hem de heer Molé, niet dan zeer laat hebben begonnen te spreken, heeft deze zitting, wij herhalen het, geen ander karakter gehad; zij is eene personele worsteling geweest tusschen den voormaligen en den tegenwoordigen minister van buitenlandse zaken; enz.

Ten slotte dezer redenering drukt zich gemeld dagblad aldus uit:

„Wat er gebeure, deze vereeniging van goede burgers kan niet meer verliezen, maar winnen. Zij zal het kabinet in den edelmoedigen strijd, waarin het gewikkeld is, ondersteunen.”

De alsnu aan de beurt liggende paragrafen van het adres betreffen Zwitserland en Spanje.

— In den Londenschen *Standard*, een tolk der behoudende partij, vindt men thans berigten uit de Havannah van den 10 december, waarin vermeld wordt, dat het smaldeel van den Franschen vlootvoogdt *Baudin*, bij de vermeestering van Vera-Cruz, op de pakettoor *Sheldrake*, die de Britsche vlag hier wassjen, geschoten en dus die vlag schandelijk gehoord heeft. Iets stelligs is echter wegens dit voorval nog niet bekend. Hetzelfde blad beweert, dat de generaal *Sansa-Anna*, den 29 november, twee dagen na de vermeestering van St. Juan d'Ulloa, te Vera-Cruz gekomen is, en geweigerd heeft om de overtrekkomst te erkennen, waarbij die stad in het wezen der zaak aan het gezag der Franschen wordt onderworpen.

ZEETIJDINGEN.

MIDDELBURG den 18 januarij. Ingevolge berigt uit Vere is, bij nader onderzoek, gebleken, dat de brik, waarop in den morgen van den 10 dezer in zee een Veersche loods (*Jan de Loose*) is overgegaan, is geweest de *Queen Victoria*, van Newcastle naar Londen, met kolen, des kapiteins naam onbekend. Van schip of loods is tot heden nog geen tijding.

ZIERIKZEE den 14 januarij. Gisteren morgen, omstreeks negen ure, is midden op den Banjerd, door eené dikke lucht, omhoog gezet het Nederlandsch kofschip *Juffer Heinske*, kap. S. Kramer, van Londen naar Rotterdam bestemd, met ballast. De bemanning, bestaande uit den kapitein, stuurman en 3 matrozen, hebben heden morgen het schip moeten verlaten, en zijn met levensgevaar, in de boot, naar het strand gekomen, met achterlating van meest al hunne goederen. Het schip is, kort nadat het verlaten was, geheel verbrijzeld geworden. De equipage is reeds hier aangekomen.

— Wegens het verongelukkig op den Banjerd van het Engelsche schoenerschip *Melampus*, gevoerd geweest door kapitein John Hullstone (zie ons no. van 11. dingsdag), en waarvan de schipbreukelingen, op één na, gelukkig zijn gered, wordt nader het volgende medegedeeld:

Op woensdag den 9 januarij jl., bevond zich *Pieter de Vos*, schipper, voerende de boeijerschuit *Hendrik en Maria*, met zijne gemelde schuit, waarop ook met hem waren zijn vader *Hendrik de Vos*, *Cornelis Raeting* en *Jan Reijnhout*, allen wonende te Zierikzee, in de haven van Burghsluis. In den morgen van denzelfden dag, ongeveer half negen ure, gehoord hebbende, dat er een schip was gestrand op den Banjerd, begaven zich gemelde schipper *Pieter de Vos*, met zijn vader *Hendrik de Vos*, naar eene der hoogste duinen van het eiland Schoonen, ten einde zich te overtuigen of het aan hen medegedeelde werkelijk zoo ware. Op hetzelfde dunn, ongeveer een uur van Burghsluis gelegen, gekomen, ontdekten zij, met behulp van eenen verrekijker, een schip, zittende op de noordzijde van den Banjerd, maar van welke alleen twee masten zichtbaar waren, en niets dan de masten van hetzelfde konnede ontwaren, keerden zij, vermoedende dat de manschappen van het verongelukte schip of waren omgekomen of zich met de boot hadden gered, naar Burghsluis terug.

Dan niet zoodra vernemen zij in den morgen van den volgende dag van *Dirk van de Klooster*, dat deze van den vurtoren, nu onlangs op het eiland Schouwen gesticht, bemerkte had, dat op het gestrande schip zich nog eenige menschen bevonden, of zij, met het ongeluk dezer schipbreukelingen bewogen en daardoor beziel, om geene gevaren te ontzien, en, ware het mogelijk, het leven van hunnen medemensch van eenen gewissen dood te redden, besloten om zich naar het in nood zijnde schip te begeven, en openbaren dit hun besluit aan hen, die zich toefen te Burghsluis bij hen bevonden, ten gevolge waarvan *Dirk van der Est*, schipper, *Wessel Vermeule*, *Jan van der Velde*, *Cornelis van de Klooster* en *Cornelis van der Est*, varensgezellen, en *Cornelis Kommer*, arbeider, allen wonende te Burghsluis, zich dadelijk bereid verklaarden, dit hun menscheeljk doel te helpen onderschragen. Alle deze, zoowel die van Zierikzee als van Burghsluis, begaven zich terstond aan boord van schipper *Pieter de Vos*, en stevenden naar de plaats des onheils. De zee was beroerd en de golven hoog, ten gevolge der stormen, welke dezelve vele dagen te voren hadden gegeeseld, doch hun besluit was onwrikbaar, want het leven van hunnen medemensch was in gevaar. Zij naderden het gestrande schip en op ongeveer eené mijl afstand van hetzelfde zleu zij, dat een mensch zich van de eene mast naar de andere liet glijden, nu overtuigd dat er menscheeljk te redden waren, spanden zij alle krachten in om het wrak van nabij te genaken. Op eenen afstand van ongeveer 30 ellen bij hetzelfde gekomen, wierpen zij het anker uit en ook een tros in de boot, welke zij achter hun vaartuig hadden medegenomen, en lieten deze, waarin zich hadden begeven schipper *Dirk van der Est* met *Wessel Vermeule*, door de tros te vieren, afzakken naar het gestrande schip, uit welks want, nadat de boot hetzelfde had bereikt, vier schipbreukelingen oversprongen, en alzoo behouden in hun vaartuig werden aangebragt; dit nu had plaats des morgens half twaalf ure.

Wie zal naar waarde afschetsen het gevoel en de dankbaarheid van deze geredden, die gedurende den tijd van acht-en-twintig uren, half gekleed, zonder voedsel of drank, eenen gewissen dood voor het aangezicht, zich op eenmaal uit de kaken deszelfden gered, behouden gevoelden, en door hunne redders de meest doelmatige verkwikkingen zagen aangeboden, om hunne verstijfde ledematen te herstellen en hunnen honger en dorst te stillen. Jammer maar, dat een der schipbreukelingen, zijnde des kapiteins broeder, welke den vorigen dag, 's morgens tien ure, door vermoedensissen uitgeput, uit het want gevallen en zijn leven in de golven verloren hebbende, dit feest der redding niet heeft mogen helpen vieren. Zoodra de geredden zich aan boord bevonden van schipper *Pieter de Vos*, werd het anker geligt; en kwamen allen in den avond, ten vijf ure, te Zierikzee behouden aan.

VLISSINGEN den 18 januarij. Alhier zijn ter reede gekomen: *la Jules*, G. Marinet, van Newcastle naar St. Malo, met steenkolen, en *Catharina*, J. van der Schuyt, van Rotterdam naar Antwerpen, met stinkgoederen. Van de reede zijn naar Rotterdam opgezeild: *the Hope*, Ch. Eade, van Londen, met ballast, en *the Tid*, W. Clark, van Sunderland, met steenkolen.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

Amsterdam, den 16 Januarij 1839.

Verbeijde Schuld . . . 53 1/2 — 55 1/2	Engelsche geene . . . — —
Idem Nieuwe Groot . . . 100 1/2 — 100 1/2	Rusland, Hope & Co. 105 1/2 — 105 1/2
Rest. Uitgest. dito . . . — —	— Leening 1833 . . . 103 1/2 — 106
Kanablijetten . . . f 24 1/2 — 25 1/2	— Idem 1837 . . . 98 1/2 — 99 1/2
Amortisatie-Syndic . . . 94 1/2 — 94 1/2	— Inschrijvingen 7 1/2 — 7 1/2
3 1/2 pct. 79 — 79 1/2	Spanje, Ardoin . . . 16 1/2 — 16 1/2
Handel-Maatschappij . . . 103 1/2 — 104 1/2	Oostenr., Golt. & Co. — —
Dito Leening 18 m. . . 100 1/2 — 100 1/2	— 4 pct. — —
Schatkist-Biljetten . . . — —	— Metaaliek . . . 103 1/2 — 104 1/2
Rhijn Spoorweg . . . 102 1/2 — 102 1/2	Pruisen, 1832 . . . — —
Leening 1837 Loar. . . 98 1/2 — 98 1/2	Denemark. N. Loar. — —
Spanische 3 pct. . . — —	Napelsche castijcat. — —

MIDDELPRIJZEN van de volgende GRANEN enz.

MIDDELBURG, 17 Januarij 1839.

Tarwe, de Nederlandsche Mudde, f 12, 50
Tarwe, (nieuwe) „ „ 11, 25
Rogge, (nieuwe) „ „ 8, 00
Serst, „ „ 4, 60
Haver, „ „ 3, 75
Groene Erwtten „ „ 6, 50

Zetting van het Brood.

Tarwenbrood, t Nederlandsch Pond, 21 Cts.
Roggenbrood, „ „ 16 —

ADVERTENTIEN.

Heden overleed onze waarde aanbehuwde Moeder, ADRIANA CRIJNSE, Weduwe P. MAAS, in den ouderdom van 62 jaren.

MIDDELBURG den 17 Januarij 1839. D. GRANDIA. M. M. GRANDIA, geb. ANSBREMET.

Al de genen, die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan de Nalatenschap van J. TERWIEL, in leven van Timmerman te Vlissingen, gelieven daarvan opgave of betaling te doen, voor of op den 1 Maart, eerstkomende, aan H. of M. Terwiel, wonende binnen gemelde Stad.

De Notaris Mr. Adriaan van de Graaf zal, ingevolge daartoe bekome Regterlijke autorisatie, op Woensdag den 30 Januarij 1839, des morgens elf ure, op de Gemeente van SEROOSKERKE, in de Herberg bewoond bij *Cornelis Sturm*, publiek, bij openbod en afslag, freestieren te verkoopen, eerst afzonderlijk en daarna in massa, de Nombre van een Bunder 44 Roeden 54 Ellen BOUWLAND, gelegen tegen aan het Dorp Serooskerke, bij den Molen, Sectie E. Numero's 172 en 172bis; waaromtrent nadere informatie ten Kantore van gemelden Notaris te bekomen zijn.

Uit de hand te koop twee HUIZEN, op de Bierkaal Wijk G. No. 207, en in de Nieuwstraat Wijk G. No. 210; te bevragen ten Kantore van den Notaris van de Graaf.

C. E. JUNES MANT heeft de eer hare geerde Bugunatijgers te berigten, dat zij heeft ontvangen een groot assortiment witte en zwarte, Pold-de-Soie, Goudlederen, Stoffen, Maroquinen en Waslederen SCHOENEN, LAARSJES met Maroquinen en Waslederen Omzet, Brodequins met Bout, gelakte en Waslederen Heeren-Schoenen, Gespjes, Kinder-Schoentjes; alsmede eene sortering Zilveren en Gouden KAPSELS, Guirlandes met en zonder Perels; lange en korte witte Cabareten HANDSCHOENEN. Alles tot billijke prijzen. — Bij dezelve is een LOOPMEISJE benooidigd.

Versche gespeende Inlandsche OESTERS, bij *Lapeyn*.

Versche gespeende OESTERS, bij *W. v. d. Abeele*, Markt.

Men vraagt een PLAATSVERVANGER voor de Mobile Schutterij; adres bij de Uitgevers dezer Courant.

Een KNECHT, het Timmeren en Metselen verstaande, met Maat benooidigd, bij *J. Willemse*, te Vronwen Polder.

Een LEERLING en JONGEN benooidigd bij den Heer *J. A. Daman*.

Een JONGEN benooidigd bij *Bakker Eggel*.

Eene DIENSTMEID, die goed met Huishouding en Pot kan omgaan, benooidigd tegen Mei, bij *Mejufv. Balsey*, te VLISSINGEN.

Een MEISJE benooidigd, adres bij de Uitgevers dezer Courant.

TOONEEL-BERIGT.

Op HEDEN den 19 Januarij 1839: LOGEN EN WAARHEID, Tooneelspel in vier bedrijven, naar het Hoogduitsch van Mevrouw de Prinses AMALIA VAN SAXEN; gevolgd door DE VERMOMDE GELIEVEN, Blijspel met Zang in een bedrijf. Tusschen beide de stukken zal door Mevrouw de Beste eene ARIA uit het Zangspel *de Ekster en de Dienstmaagd*, Muziek van Rossini, gezongen worden.

Aanvang ten zes ure.

Verwacht binnen kort: GERECHTIGHEID EN WRAAK, of de Vader Regter over zijnen Zoon, Tooneelspel in vijf bedrijven, naar het ontwerp van *Felicien Mallefle*, geheel vrij bewerkt door den Heer *A. Ruysch*.

STOOMJAGT PRINSES MARIANNE,

van Middelburg en Rotterdam.

Afvaart-uren in Januarij 1839.

van Middelburg :	van Rotterdam :
+Zondag 20, voorm. 6 ur.	Dingsdag 22, voorm. 7 ur.
Donderd. 24, — 5 1/2 —	+Vrijdag 25, — 7 —
Zondag 27, — 9 —	+Dingsdag 29, — 7 —
+Donderd. 31, — 4 1/2 —	

NB. De AANWIJZING der dagen en uren van afvaart voor het Stoomjagt (*Januarij-April*) is, in klein formaat gedrukt, à 10 cts. te bekomen in den Boekwinkel van de GEBROEDERS ABRAHAMS, te Middelburg, alsmede aan het Stoomjagt, zelfe.

DE STOOMBOOT DE SCHELDE,

Van VLISSINGEN en BRESKENS,

vertrekt in de maand Januarij op de volgende uren:

van Vlissingen :	van Breskens :
Zaterdag 19, namidd. 1 1/2 ur.	Zaterdag 19, namidd. 2 1/2 ur.
Zondag 20, — 2 —	Zondag 20, — 3 —
Maandag 21, — 2 1/2 —	Maandag 21, — 3 1/2 —
Dingsdag 22, — 3 —	Dingsdag 22, — 4 —
Woensd. 23, niet varen.	Woensd. 23, niet varen.
Donderd. 24, niet varen.	Donderd. 24, niet varen.
Vrijdag 25, voorm. 8 —	Vrijdag 25, voorm. 9 —
Zaterdag 26, — 9 —	Zaterdag 26, — 10 —

TER DRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.